

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי הוֹשַׁעְנָה רַבָּה כ"א תְּשׁוּרִי ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / בראשית - שני עם רש"י

מִשֶּׁה מְמַשִּׁיךְ לְבָרֶךְ אֶת הַשְּׁבֻטִים בַּיּוֹם פְּטִירְתּוֹ:

לוי- אֶהְרֹן שֶׁהוּא הַלְוִי הַמְּפָרֵס בְּיוֹתֵר, הִיָּה צָדִיק. הַכֹּהֲנִים, צֶאֱצָאֵי אֶהְרֹן, יִלְמְדוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וַיִּקְרִיבוּ קִטְרֹת וְקֹרְבָנוֹת בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

אִם מִיִּשְׁהוּ יִנְסֶה לְעוֹרֵר מַחְלָקֶת כִּי יִרְצֶה לִהְיוֹת כֹּהֵן, ה' יַעֲזֹר לַכֹּהֲנִים לְנַצַּח. אִם הַכֹּהֲנִים צְרִיכִים לֶהֱלַחַם עַל יְהַדוּת, ה' יַעֲזֹר לָהֶם. (זֶה קָרָה בְּמַהֲלֶךְ הַסְּפִיור שֶׁל חֲנֻכָּה- מִשְׁפַּחַת מִתְּתִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל נִצְחָה אֶת הַיִּנְנִים שֶׁרְצוּ לְגָרוֹם לַיהוּדִים לְהַפְסִיק לְשִׁמּוֹר תּוֹרָה וּמִצְוֹת).

הַיּוֹת וּמִשֶּׁה דָּבַר עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הוּא כָּעֵת מְבָרֵךְ אֶת שְׁבֻט בְּנֵימִין שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ שָׁכַן בְּחֻלְקוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְחֲמֵשׁ שָׁל מָחַר נִלְמַד אֶת הַבְּרָכָה לְיוֹסֵף שֶׁהִמְשִׁיךְ שָׁכַן בְּנַחֲלָה שָׁלוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

לְמִרוֹת שְׁיוֹסֵף הִיָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת הַבָּא בְּתוֹר כִּיּוֹן שֶׁהוּא גָּדוֹל יוֹתֵר, מִשֶּׁה נוֹתֵן אֶת הַבְּרָכָה לְבְנֵימִין קוֹדֵם כָּל הַיּוֹת וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהוּא חָשׁוּב יוֹתֵר מִהִמְשִׁיכּוֹ, נִמְצָא בְּנַחֲלָתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בְּנֵימִין- הַשְּׁכִינָה תִּהְיֶה בְּנַחֲלָתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִיָּד כְּשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. לְכַשִּׁיבְנָה, הַשְּׁכִינָה כָּבַר לֹא תַעֲזֹב אֶת הַמָּקוֹם!

תְּהִלִּים / יום כ"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ד - ק"ה

בְּתִהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, בְּפָרֶק ק"ה מְדַבֵּר עַל הַהִיסְטוֹרְיָה וְהָאֲרוּעִים שֶׁקָּרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַפָּרֶק מְסַפֵּר לָנוּ כִּיצַד ה' הִבְטִיחַ אֶת הָאֶרֶץ לְאַבְרָהָם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיוּ צְרִיכִים לְרַדֵּת לְמִצְרַיִם בְּגִלְלֵי הָרָעֵב, כִּיצַד ה' הוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. אֶת כָּל הַנְּסִיִּים שֶׁקָּרוּ עַד שֶׁהֵם הִגִּיעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. זֶה מְאֹד מְעַנֵּן לְרֹאוֹת כִּיצַד כָּל תּוֹלְדוֹת הָעָם הַיְּהוּדִי כְּתוּבִים בְּפָרֶק הַזֶּה.

בְּסוֹף הַפָּרֶק נֶאֱמַר "וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִים" - ה' לָקַח אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִהַגּוֹיִים וְנָתַן אוֹתָהּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָרִי ה' תִּכְנֵן מַלְכַּתְחֻלָּה שֶׁהָאֶרֶץ תִּהְיֶה שִׁכְתָּ לָהֶם.

זו הִיָּתָה בְּעֵצָם הַסְּבָה לְשִׁמָּה ה' תִּכְנֵן אֶת הַכֹּל. הוּא רָצָה שֶׁנִּקְבַּל אֶת הַתּוֹרָה וּנְקִיִּים אֶת מִצְוֹתֶיהָ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ג (כ"א תשרי שנה פשוטה)

באגרת זו, האדמו"ר הזקן אומר לחסידים עד כמה חשוב שלא לבזבז זמן בבית הכנסת, למשל הזמן שבין תפילת מנחה וערבית, על דבורי שטות. יש להשתמש בזמן הזה כדי ללמד תורה. האדמו"ר הזקן כותב מה קורה כשעשרה יהודים מתכנסים יחד למשל עבור מנין, וכשנבין זאת, אף פעם לא נרצה לבזבז זמן בבית הכנסת.

הגמרא אומרת שכשיהודי יושב ולומד תורה, ה' נותן לו שכר. כאשר עשרה יהודים מתכנסים יחד, ה' שוכן שם.

מה ההבדל?

השכר הוא שה' נותן ליהודי הזכות להבין את תורת ה' ולהרגיש שה' נמצא שם כשהוא לומד. זה גם מה שיהודי מרגיש בעת התפלה.

אבל כשאומרים שה' שוכן שם, הכוונה היא אחרת לגמרי. ה' נמצא שם כל כך בעוצה, שיהודי לא יכול להרגיש במקום אחר בעולם. רק בגן עדן ה' נותן לנשמה את הכח להרגיש את נוכחותו, אבל כאן בעולם אין אפשרות להרגיש זאת בשום מקום מלבד במנין.

אפלו מלאכים לא יכולים לשאת את החיות החזקה של ה' שנמצאת כאשר יהודים מתכנסים יחד. אם מלאה מגיע למקום שבו יש מנין (עשרה) יהודים, אפלו שהם אינן מתפללים או לומדים, הוא יתבטל ולא יתקיים עוד בגלל החיות המיוחדת של ה' ששורה שם.

היום יום / כ"א תשרי

מנהגנו: בהושענא רבה אמרים את כל פְּרֻשֵׁת דְּבָרִים. לא אמרים שנים מקרא ואחד תרגום לפרשת וזאת הברכה עד ערב שמחת תורה. (הרבי רש"י הורה לאנשים מסויימים לומר את פְּרֻשֵׁת וזאת הברכה עם רש"י בהושענא רבה, אבל זו אינה הוראה לרבים).

לפני הליל בהושענא רבה, מסירים את שתי הטבעות העליונות מהלולב, אולם משאירים את שלושת הטבעות למטה המחברות את הלולב להדסים ולערבות.

טובלים חלה בדבש, אבל לא בשמיני עצרת ושמחת תורה

ספר המצות / מצות לא תעשה ס"ב

בספר המצוות היום לומדים את מצות לא תעשה ס"ב שאסור להשבע שבועת שוא (כמו שלמדנו אתמול ברמב"ם) הבטחה בשם ה' ללא סבה למשל:

- להשבע על דבר שכלם יודעים שאינו נכון (למשל שבובת הפלסטיק עשויה מזזהב).

- להשבע על דבר שבלתי אפשרי שיקרה (לא אישן במשך שבוע שלם)

- להשבע לעבר עברה

- להשבע שבועה שכלם יודעים שהיא נכונה (השמים הם שמים).

רמב"ם / הלכות שבועות פרקים ד', ה', ו'

ברמב"ם היום לומדים מה קורה אם אדם הפר את שבועתו על פי תורה. אם אדם נשבע שיצום ואוכל פרוסת לחם.

לומדים גם על התרת נדרים- אם אדם נשבע לעשות משהו או להמנע ממשהו, ואז הבחין שזו לא שבועה טובה. אם רב רואה שהוא מצטער על שבועתו, הוא יכול להתיר לו את השבועה (באופנים מסוימים).

דרכי החסידות / הוראות

בהושענא רבה נוטלים ידים ואוכלים סעודה. המנהג הוא לאכול קרעפּלך במהלך סעודה זו. להקפות של שמיני עצרת ושמחת תורה (שבחוץ לארץ אלו שני ימים נפרדים), מנהגנו הוא שכלם מגיעים לבית הכנסת, אפלו התינוקות, כפי שעושים בעת שמיעת עשרת הדברות. פעם בהתוועדות לפני הקפות, הרבי דבר על כך שכלם צריכים להגיע להקפות, אפלו הבנים והבנות הקטנים. אז הסתכל הרבי על ילדה קטנה שהיתה במקום ואמר "כולל ילדה קטנה שיכולה להראות לגברים דגמה כיצד לשיר ולרקד בחיות, כל עוד שאינה בת שלוש, שאז היא צריכה להקפיד על צניעות ולא לשיר בפני גברים".

גאולה ומשיח / אתה הראת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן
לפני הקפות בשמיני עצרת/ שמחת תורה אומרים 17 פסוקים. הראשון הוא "אתה הראת". הפסוקים האלו מלמדים מדוע יש לשמח בשמחת תורה. בהתוועדות לפני הקפות, הרבי נהג להסביר את הפסוקים. בשנת ה'תשנ"ב, הרבי הסביר ואמר שהפסוק האחרון מוכיח כיצד כל הפסוקים שקדמו לו עוסקים במשיח. הפסוק האחרון "כי מציון תצא תורה" לקוח מהנביא ישעיה, המנבא על זמן ביאת המשיח שבו הגויים יעלו בעקבות היהודים לירושלים כי משם תצא התורה. הרבי אומר שבפסוק זה רמוז ענין נוסף. המילה כי יכולה להתפרש כמלת סבה או כמלת שאלה מתי? הפסוק הזה אומר שכל הדברים שלמדנו ב16 הפסוקים הראשונים יקרו במילואם. מתי? "מציון תצא תורה- כאשר משיח יבוא.
(ראה שיחת ליל שמחת תורה ה'תשנ"ב, ספר השיחות תשנ"ב עמוד 37)